31988D0382

DECYZJA RADY
z dnia 24 czerwca 1988 r.
dotycząca uzupełnienia, w odniesieniu do rtęci pochodzącej z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych, do załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym

(88/382/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130 S,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzją 77/586/EWG (3) Wspólnota zawarła Konwencję o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, zwaną dalej „Konwencją chemiczną", oraz Porozumienie dodatkowe do Porozumienia podpisanego w Bernie dnia 29 kwietnia 1963 r., dotyczącego Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem, zwanej dalej „Międzynarodową Komisją";

na mocy art. 5 Konwencji, Międzynarodowa Komisja wnioskuje o wprowadzenie wartości dopuszczalnych dla zrzutu niektórych substancji do wód powierzchniowych dorzecza Renu w drodze zmian do załącznika IV do Konwencji chemicznej; na mocy art. 14 Konwencji chemicznej, w celu wejścia w życie tych zmian konieczne jest jednomyślne przyjęcie przez Umawiające się Strony Konwencji;

Międzynarodowa Komisja ustaliła, w formie wniosku mającego na celu uzupełnienie załącznika IV do Konwencji chemicznej, wartości dopuszczalne dla rtęci zrzucanej przez branże inne niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych;

dyrektywa 84/156/EWG (4) ustanawia wartości dopuszczalne dla zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych do środowiska wodnego Wspólnoty; te wartości dopuszczalne są takie same jak wartości wymienione we wniosku Międzynarodowej Komisji;

artykuł 4 wymienionej dyrektywy wymaga od Państw Członkowskich opracowania programów szczególnych dotyczących zrzutów rtęci ze źródeł rozproszonych, które nie są zakładami przemysłowymi; podobnych przepisów nie ma we wniosku Międzynarodowej Komisji;

pożądane jest aby Wspólnota, jako Umawiająca się Strona Konwencji, przyjęła wyżej wymieniony wniosek,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wniosek Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem mający na celu uzupełnienie, w odniesieniu do rtęci pochodzącej z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych, załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym zostaje niniejszym przyjęty w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

Tekst wniosku załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest stosowana bez uszczerbku dla przepisów szczególnych zawartych w innych regułach wspólnotowych, w szczególności art. 4 dyrektywy 84/156/EWG.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady powiadamia Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, zgodnie z procedurą przewidzianą w Konwencji chemicznej, o przyjęciu wniosku określonego w art. 1.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1988 r.

W imieniu Rady

M. BANGEMANN

Przewodniczący

(1) Opinia wydana dnia 15 czerwca 1988 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
(2) Dz.U. C 105 z 21.4.1987, str. 17.
(3) Dz.U. L 240 z 19.9.1977, str. 35.
(4) Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49.

Wniosek Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Renu przed Zanieczyszczeniem mający na celu uzupełnienie załącznika IV do Konwencji o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, podpisanej w Bonn dnia 3 grudnia 1976 r.

MIĘDZYNARODOWA KOMISJA DS. OCHRONY RENU PRZED ZANIECZYSZCZENIEM,

uwzględniając Konwencję o ochronie Renu przed zanieczyszczeniem chemicznym, podpisaną w Bonn, dnia 3 grudnia 1976 r.,

uwzględniając, w szczególności jej art. 3, 4, 5 i 14,

uwzględniając wniosek z dnia 28 czerwca 1979 r. przedstawiony w Baden w Szwajcarii i mający na celu dodanie do załącznika IV wyżej wymienionej Konwencji wartości dopuszczalnych dla odprowadzenia rtęci z zakładów elektrolizy chlorków metali alkalicznych,

PROPONUJE UMAWIAJĄCYM SIĘ STRONOM KONWENCJI

aby załącznik IV do Konwencji z dnia 3 grudnia 1976 r. został uzupełniony w odniesieniu do rtęci w następujący sposób:

Substancje lub grupy substancji	Pochodzenie	Wartość dopuszczalna maksymalnego stężenia substancji	Wartość dopuszczalna maksymalnej ilości substancji	Końcowy termin obecnych odprowadzeń	Uwagi
1	2	3	4	5	6
Rtęć	1. Branże chemiczne wykorzystujące katalizatory rtęciowe				(1) (2) (3) (4)
	1.1 W produkcji chlorku winylu	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu	0,1 grama rtęci na tonę zdolności produkcyjnej chlorku winylu	Dnia 1 lipca 1989 r.	
		Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu.	Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,2 grama rtęci na tonę zdolności produkcyjnej chlorku winylu	Dnia 1 lipca 1986 r.	
	1.2 w wytwarzaniu innych produktów	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu	5 gramów rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1989 r.	(1) (2) (3) (4)
		Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu	Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 10 gramów rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1986 r.	
	2. Produkcja katalizatorów rtęciowych stosowanych w produkcji chlorku winylu	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu	0,7 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1989 r.	
		Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu	Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 1,4 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1986 r.	

(1) Wartości dopuszczalne podane w tabeli wyrażają średnie miesięczne stężenie lub średnie miesięczne obciążenie.

Ilości odprowadzanej rtęci wyrażane są jako ilości rtęci poddawanej obróbce w danym zakładzie przemysłowym w tym samym okresie lub jako moc zainstalowana zakładu chlorku winylu

(2) Wartości dopuszczalne, wyrażone jako stężenie, podane są w tabeli powyżej dla branż 1–4 i, w zasadzie, nie powinny być przekraczane. W żadnym przypadku wartości dopuszczalne wyrażone jako stężenie maksymalne nie mogą przekraczać wartości wyrażonych jako ilość maksymalna podzielona przez zapotrzebowanie wody na kilogram rtęci poddanej obróbce lub na tonę mocy zainstalowanej chlorku winylu.

Jednakże ponieważ stężenie rtęci w ściekach zależy od danej objętości wody, oraz ze względu na to, że jest ono różne w poszczególnych procesach i zakładach, wartości dopuszczalne, wyrażone jako ilość rtęci zrzucanej w porównaniu z ilością rtęci poddawanej obróbce lub mocą zainstalowaną chlorku winylu podaną w tabeli powyżej, muszą być spełnione w każdej chwili.

(3) Wartości dopuszczalne podane w tabeli powyżej odnoszą się do ilości rtęci zawartej w niefiltrowanej próbce. Stosuje się je do rtęci we wszystkich ściekach wynikających z procesów produkcyjnych oraz odprowadzanych z miejsca zakładu produkcyjnego. Odprowadzenia zawierające rtęć oczyszczane są poza terenem zakładu produkcyjnego w zakładzie przeznaczonym do usuwania rtęci. Rządy mogą zezwolić by wartości dopuszczalne odnosiły się do punktu, w którym następuje odprowadzenie z zakładu.

(4) Średnie dzienne wartości dopuszczalne są równoważne podwójnej odpowiadającej średniej miesięcznej wartości dopuszczalnych podanych w tabeli.

1	2	3	4	5	6
Rtęć *(ciąg dalszy)*	3. Produkcja organicznych i nieorganicznych związków rtęci (z wyjątkiem produktów objętych pkt 2)	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu	0,05 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1989 r. Dnia 1 lipca 1986 r.	
	4. Produkcja baterii galwanicznych zawierających rtęć	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną wartość 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu	0,03 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,05 grama rtęci na kilogram rtęci poddanej obróbce	Dnia 1 lipca 1989 r. Dnia 1 lipca 1986 r.	(1) (2) (3) (4)
	5. Branże metali nieżelaznych				(1) (2) (3) (4) (5)
	5.1 Zakłady odzyskiwania rtęci	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu		Dnia 1 lipca 1989 r. Dnia 1 lipca 1986 r.	
	5.2 Wydobycie i rafinacja metali nieżelaznych	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu		Dnia 1 lipca 1989 r. Dnia 1 lipca 1986 r.	
	6. Zakłady oczyszczania toksycznych odpadów zawierających rtęć	0,05 miligrama rtęci na litr zrzutu Dla istniejących zrzutów stosuje się tymczasową wartość dopuszczalną 0,1 miligrama rtęci na litr zrzutu		Dnia 1 lipca 1989 r. Dnia 1 lipca 1986 r.	(1) (2) (3) (4)

(1) Wartości dopuszczalne podane w tabeli wyrażają średnie miesięczne stężenie lub średnie miesięczne obciążenie.

Ilości odprowadzanej rtęci wyrażane są jako ilości rtęci poddawanej obróbce w danym zakładzie przemysłowym w tym samym okresie lub jako moc zainstalowana zakładu chlorku winylu

(2) Wartości dopuszczalne, wyrażone jako stężenie, podane są w tabeli powyżej dla branż 1–4 i, w zasadzie, nie powinny być przekraczane. W żadnym przypadku wartości dopuszczalne wyrażone jako stężenie maksymalne nie mogą przekraczać wartości wyrażonych jako ilość maksymalna podzielona przez zapotrzebowanie wody na kilogram rtęci poddanej obróbce lub na tonę mocy zainstalowanej chlorku winylu.

Jednakże ponieważ stężenie rtęci w ściekach zależy od danej objętości wody, oraz ze względu na to, że jest ono różne w poszczególnych procesach i zakładach, wartości dopuszczalne, wyrażone jako ilość rtęci zrzucanej w porównaniu z ilością rtęci poddawanej obróbce lub mocą zainstalowaną chlorku winylu podaną w tabeli powyżej, muszą być spełnione w każdej chwili.

(3) Wartości dopuszczalne podane w tabeli powyżej odnoszą się do ilości rtęci zawartej w niefiltrowanej próbce. Stosuje się je do rtęci we wszystkich ściekach wynikających z procesów produkcyjnych oraz odprowadzanych z miejsca zakładu produkcyjnego. Odprowadzenia zawierające rtęć oczyszczane są poza terenem zakładu produkcyjnego w zakładzie przeznaczonym do usuwania rtęci. Rządy mogą zezwolić by wartości dopuszczalne odnosiły się do punktu, w którym następuje odprowadzenie z zakładu.

(4) Średnie dzienne wartości dopuszczalne są równoważne podwójnej odpowiadającej średniej miesięcznej wartości dopuszczalnych podanych w tabeli.

(5) Na podstawie doświadczenia zdobytego przy stosowaniu tych przepisów Międzynarodowa Komisja będzie przedkładać Umawiającym się Stronom wnioski odnoszące się do branży metali nieżelaznych oraz mające na celu ustanowienie bardziej rygorystycznych wartości dopuszczalnych, które miałyby wejść w życie 10 lat po przyjęciu tych przepisów.

W razie potrzeby, Międzynarodowa Komisja zaproponuje, na późniejszym etapie, wartości dopuszczalne dla innych branż, takich jak branża produkcji papieru, hutnictwo żelaza oraz elektrownie opalane węglem. Do tego czasu rządy ustalą normy emisji dla rtęci samodzielnie, zgodnie z art. 3 i 4 Konwencji. Normy te muszą uwzględniać najlepsze dostępne środki techniczne i nie mogą być mniej rygorystyczne niż najbliższe najbardziej porównywalne wartości dopuszczalne w załączniku IV.

Na podstawie art. 14 i 19 Konwencji, niniejsze postanowienia wejdą w życie po ich jednomyślnym przyjęciu przez Umawiające się Strony Konwencji.

Umawiające się Strony powiadomią o ich przyjęciu Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, który potwierdzi otrzymanie powiadomienia.